

Чуй, пажът дава знак. Тук иде някой.
Кой смее да смушава тоя миг,
да нарушава моя свет обет?
Как! С факел! - Нош, прикрий ме ти на време!
/Скрива се. Близат РОМЕО и БАЛТАЗАР с
факел, кирка и други./

РОМЕО

-
Дай кирката и тоя лост железен!
Вземи това писмо и на баща ми,
на моя господар се погрижи
да го дадеш, когато съмне утре.
Дай факела и тръгвай, но помни,
ако цениш живота си - не бива
за нищо на света да ми попречиш,
каквото и да видиш и да чуеш!
Та сякаш искам в смъртната обител
лицето на жена си пак да видя -
и главно, от ръката ѝ студена
да взема скъпия за мене пръстен,
необходим за важно дело. - Тръгвай!
Но пак повтарям, ако ми попречиш
да върша туй, което съм намислил,
ще те разкъсам! С тебе ще посея
аз тия ненаситни гробове.
От тигрите, за нова плячка жадни,
от морската стихия - по-безумни
са мислите на моята душа.